

Vi har alle et ansvar

2. april 2020

Det er dag toogtyve i Corona-land. I dag startede min fjerde uge i isolation fra omverdenen. Det er lang tid, og jeg har uendeligt meget lyst til at mødes med mine venner og skide på de mange forbehold vi, i befolkningen, er blevet bedt om at tage. Dog ved jeg også, at det ikke vil føre nogen vegne.

Vi har alle svært ved at leve op til de krav, der bliver stillet, men det er kun, hvis vi løfter i flok, alle sammen viser samfundssind og tager ansvar, at det her kan lykkes. Som vores hårdtarbejdende statsminister, Mette Frederiksen, har skrevet i sit nyeste instagramopslag: "Vi skal tage ansvar for hinanden, for hvem vi er og vil være. Den bedste udgave af os selv." Hun forsøger dagligt at minde alle om, at det nytter at tage ansvar, at holde fast og holde ud lidt endnu. Vi kan tydeligt mærke, at hun og resten af folkettinget gør deres arbejde fortrinligt lige nu, når man sammenligner med resten af verden.

Måske lige bortset fra på ét punkt: kulturen. Vores kultur- og kirkeminister, Joy Mogensen, er blevet ramt af stor kritik de seneste dage. Mange, heriblandt jeg selv og min familie, synes nemlig ikke, hun passer sit arbejde som kulturminister. Hun udtalte for nogle dage siden, at der er tale om en samfundskrise, ikke en kulturkrise, derfor kommer der ikke en økonomisk hjælpepakke til kulturen. Siden har det haglet ned over hende med negative holdninger til den udmelding, da kulturområdet bløder, og flere allerede er blevet ramt af en konkursbegæring. Dog har hendes syn på sagen ændret sig, efter at et politisk flertal for at fjerne hende fra forhandlingerne om en hjælpepakke til kulturen trådte i karakter. I dag er forhandlingerne i fuld gang, og der er allerede kommet en hjælpepakke til medierne og til højskoler, aftenskoler og folkeuniversiteter.

Nu mangler vi bare, at kunsten også får en håndsrækning. Denne tid er enormt hård for teatrene og museerne. Allerede tidligt efter landets nedlukning indgav mit personlige yndlingsteater, Fredericia Teater, konkursbegæring. Jeg håber inderligt, at der ikke sker mere af den slags; det gør ondt helt ind i hjertet. Massevis af skuespillere, musicalperformere, dansere og lignende er lige nu arbejdsløse og kæmper for at kunne betale deres regninger. Forhåbentlig går det ikke helt galt for nogen af dem. Forhåbentlig får hele området en håndsrækning.

Kunst er det, der sætter strøm til vores hverdag. Uden det bliver det hele bare til en kedelig omgang boliglån, leverpostejsmadder og vasketøj.